

Blijven in Christus

Een Gids tot Groei

Miles J. Stanford

Oorspronkelijke uitgave: M.J. Stanford, Christian Correspondence, P. O. Box 7505, Colorado Springs, U.S.A.
Uitgegeven in nrs. 19 tot 22 van 'Brood voor een hongerig hart', Barendrecht Nederland.

Update (links) dd. 30-5-2018

Hoofdstuk 1

De weg naar boven voert omlaag

Er zijn in onze geestelijke ontwikkeling twee grondwaarheden die we moeten leren: Het bankroet van het zelf-leven; en onze rijkdommen in Christus.

Groot is de zorgzame getrouwheid van de Vader voor de gelovige, in wie een verlangen ontwaakt om te groeien in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland Jezus Christus. (2 Petrus 3:18). "Van de gunstbewijzen des Heren wil ik altoos zingen, van geslacht tot geslacht zal ik Uw trouw met mijn mond vermelden" (Psalm 89:1).

Te midden van mijn falen, werkt mijn Vader aan mijn overwinning. Als de soevereine Vader het geloof en de voeten van een hongerige op het pad van Zijn bedoelingen zet, lijkt dat aanvankelijk het tegendeel van getrouwheid. Dat komt omdat er aan de uitwerking van Zijn doel om ons gelijk te maken aan het beeld van Zijn Zoon (Romeinen 8:29) naast een positieve kant (leven) ook een negatieve kant zit (sterven).

Naar Zijn raad werken alle dingen (zowel negatieve als positieve) mede ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens Zijn voornemen geroepen zijn (Romeinen 8:28).

De negatieve kant ervaren we, als de Vader Zijn plan begint uit te werken in het leven van een christen in de vorm van geestelijk groeien. Als dit gaat gebeuren lijkt het er op dat Hij niet zo getrouw is. Niettemin: oprecht gemeend zijn de wonden door een vriend geslagen, want de vriend heeft te allen tijde lief (Spreuken 27:6; 17:17).

Positieve uitwerking van ons falen

Bij sommigen begint de afdalende weg reeds in het begin van hun christenleven. Na een tijd van getrouw Bijbellezen, arbeid in de gemeente, gebed en getuigen, komt er achteruitgang. Door schuld-besef gedreven wil men wel het verloren terrein terugwinnen, doch zonder resultaat. Hoe hartbrekend de ervaring ook is, de geschokte christen begint op deze wijze al vroeg iets te beseffen van de kracht van het zelf-leven.

De meeste gelovigen worden zich dit pas veel later bewust. Zo wordt bv. een predikant na jaren van opleiding en na een moeizame tijd om in de dienst bevestigd te worden, zowel in zijn leven als in zijn arbeid met mislukking geconfronteerd. Door al zijn bidden, zijn prediken, huisbezoeken en hulp aan zijn mensen, is er toch geen groeiende en geestelijke gemeente ontstaan.

Een andere leider was voorspoedig in het ontwikkelen van een grote zondagschool en een bloeiende gemeente die een indrukwekkende bijdrage voor de zending leverde. Op de duur werd het hem duidelijk dat alles op de mens gericht was en niet op de Here Jezus Christus en voor Zijn heerlijkheid.

Een ijverige broeder stelde zijn tijd, zijn gaven en alles wat hij bezat ter beschikking van zijn gemeente: vele jaren diende hij in verscheidene functies. Tenslotte werd hij ontmoedigd en zelfs ontgoocheld doordat hij in zijn eigen leven geen geestelijke ontwikkeling bespeurde en ook geen groei in Christus in hen die hij zocht te dienen.

Een christen-vrouw en moeder, probeert een christelijk tehuis voor haar gezin te vormen, en tevens haar deel te doen in verplichtingen en werkzaamheden in de gemeente. Dikwijls schieten haar man en kinderen tekort in hun houding tot de Heiland, hetgeen veel verdriet geeft.

Jeugdige gelovigen werpen zich volop in hun gemeente-activiteiten en gemeenschap met andere groepen. Dan gaan ze studeren. Maar al te dikwijls overstelpt hen, doordat ze onvolwassen in het geloof zijn, de wereldwijsheid van het hedendaagse klimaat bij het hoger onderwijs (neutraal of christelijk). Het resultaat is dan geestelijke mislukking en wereldgelijkvormige godsdienst.

Daarnaast zien we vele jeugdige christenen geestelijk groeien tijdens hun opleiding, op een zendingroeping reageren, maar zich afwenden voordat het doel bereikt is. Weer anderen gaan inderdaad naar het zendingsveld, maar keren na de eerste termijn niet meer op het veld terug.

Dan is er ook de zendeling die jaren trouw op het veld heeft gearbeid, en die uiteindelijk tot de plaats komt waar hij hongert naar een dieper werk in zijn leven, alsook in de levens van hen die hij dienen mag.

Het Falen moet erkend worden

Nood, geestelijke nood! Dit is een eerste vereiste voor geestelijke groei in Christus. In al dit falen beheerst onze immer getrouwe Vader de hele situatie. Hij weet welke “nood” wij “nodig” hebben om ons “nooddruftig” te houden! Het is waar dat de afgang (de negatieve kant) een gevolg was van de werkzaamheden van het zelf-leven en van de tactiek van de vijand. Het is niettemin ook waar dat de Vader er op toegezien heeft dat het gebeurde, opdat de honger die door falen wordt opgewekt, bevredigd mocht worden in de Here Jezus Christus.

Tallose christenen hebben vandaag een leven van nederlaag, en ze weten dat. Wat ze nog niet weten is dat dit terzelfder tijd precies het doel des Vaders voor hen is. Lange tijd bleef Gods getrouwe hand voor hen verborgen, opdat zij iets zouden gaan zien van hun hopeloze zwakheid en van de heerszucht van het zelf-leven. Naar beneden! en toch - “noch diepte... zal ons kunnen scheiden van de liefde Gods welke is in Christus Jezus onze Here” (Romeinen 8:39).

Wat negatief is gebruikt onze Vader altijd om iets positiefs tot stand te brengen: schijnbare tegenstrijdigheid! Onze zonde betekende de dood voor Zijn Zoon, opdat wij leven zouden ontvangen (Johannes 3:16). Hij werd zonde voor ons gemaakt aan het kruis, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem (2 Korinthiërs 5:21).

“Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme? Volstrekt niet!” (Romeinen 6:1, 2).

Alleen “alle dingen” **onder Gods toelating** werken ons ten goede, maar niet de dingen **die wij toelaten!** Hij is onze Opperheer, wij zijn Zijn onderdanen. Wij kunnen niet aan Zijn eeuwige liefde ontsnappen - de Here bestraft en tuchtigt ieder die Hij liefheeft (Hebreeën 12:6).

Vele kinderen van God zitten bij de pakken neer. Het zelf-leven en de wereld hebben gestadig aan de overhand genomen in hun eerst zo stralende geloofsleven en hun dienst. De meesten hebben het eenvoudig opgegeven om echt een christelijk leven te leiden. Velen worden al ziek als ze aan de kerk denken en ze gaan niet meer regelmatig, of in het geheel niet naar de diensten. Anderen proberen niet eens meer om een christelijk gezinsleven te onderhouden. Ook zijn er die de theologische hogeschool, de Bijbelschool, hun herderlijk ambt, of het zendingsveld hebben verlaten. Vele christelijke echtparen hadden vroeger een verlangen en visie voor voltijdse dienst, maar er kwam niets van; zo kwam er een donkere schaduw van schuld en mislukking over hun leven.

Er zijn echtparen die hun leven in dienst van de Heer stellen en die vele jaren met ijver gearbeid hebben zonder dat er sprake was van degelijke geestelijke groei en blijvende vrucht. Ze willen doorgaan en zij proberen het een na het ander, maar **Zijn** antwoord op de honger en nood van hun hart schijnen ze nooit te vinden. Het lijkt het beste zich zo elegant mogelijk terug te trekken en een taak te zoeken die beter bij hen past.

De Mislukking ten nutte gemaakt

Dit zijn enkele omstandigheden die de Vader gebruikt om ons hart en onze ogen te openen, opdat we zien wat Hij reeds in de Here Jezus gegeven heeft. Het is absoluut noodzakelijk dat het zelf-leven openbaar wordt. Omdat we dit zelf-leven nooit vanuit onszelf zullen ontdekken, zijn har-

de lessen nodig. Het pijnlijke proces van neergang brengt ons van “alleen maar schuldvergeving” tot een “leven met Hem” in de hemel - van plaatsvervanging tot persoonlijke vereenzelving. Als verloren zondaren werden wij door de Geest toebereid om de Here Jezus als **onze Plaatsvervanger** te zien en te aanvaarden. Als falende gelovigen moeten we toebereid worden door de Heilige Geest om de Here Jezus te zien en in Hem te blijven als **ons leven**.

Er is geen andere mogelijkheid, en Hij heeft aan dit werk in ons getrouw en rustig gearbeid door de jaren van mislukking en vruchteloosheid heen.

“Geliefden laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame” (1 Petrus 4:12).

Wanneer de Vader ons heeft voorbereid door middel van Rom. 7, opent Hij de bevrijdende waarheden van Rom. 8 - maar niet eerder! Eerst komt het “Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?” En pas dan: “Ik dank God, door Christus Jezus, onze Here” (Romeinen 7:24, 25). Daarna: Komt, laat ons wederkeren tot den Here! Want Hij heeft verscheurd en zal ons helen; Hij heeft geslagen en zal ons verbinden” (Hosea 6:1).

“Die u roept, is getrouw, Hij zal het ook doen” (1 Thessalonicenzen 5:24).

Hoofdstuk 2

In Christus heeft de gelovige te maken met twee feiten: gestorven zijn en toch leven. Vereenzelving met Christus in Zijn dood houdt in dat we ook delen mogen in Zijn leven. Voorwaarde voor geestelijke groei is het bij voortdurend in de dood van Christus overgeven van de oude mens en het in Christus blijven van de nieuwe mens. Het kruis is niet een doel in zichzelf maar **de** weg ten leven!

De Vader handelt met ons naar een eeuwig en onveranderlijk plan. Hij is de Vader der lichten, bij Wie geen verandering is of zweem van ommekeer (Jakobus 1:17). Hij heft ons eerst op, voert ons dan naar de diepte om ons vervolgens in de hoogte te stellen.

De Here Jezus ging ons voor op deze weg. Hij daalde af vanuit zijn hemelse heerlijkheid (Johannes 17:4); Hij werd tot zonde gemaakt aan het kruis en stierf gewillig als onze Verlosser (Romeinen 5:8); om ons te bevrijden nam Hij ons mee in Zijn dood (Romeinen 6:4); vervolgens gaf Hij ons als nieuwe schepping een plaats in de hemel (2 Korinthiërs 5:17; Efeziërs 2:4-6). Leven, dood en oogst!

Zo begint onze hemelse Vader met elke gelovige een plaats te geven “boven”, in Christus, op het moment dat hij zich bekeert en Hem als zijn persoonlijke Heiland ontvangt. Ja, dan is ons leven met Christus verborgen in God (Kolossenzen 3:3). Dit is de plaats, die de gelovige inneemt of hij zich van dat feit bewust is of niet, of hij de Here dient of niet, of hij overwinning heeft of niet.

In het algemeen is een gelovige zich van zijn positie in Christus niet bewust, wanneer hij aan de voet van het kruis tot zijn Heiland komt. Hij ziet dat de straf voor zijn zonden is betaald. Hij is behouden en zeker van een plaats in de heerlijkheid. Meer weet hij gewoonlijk nog niet.

Als pasbekeerden beginnen we daarom gewoonlijk “uit dankbaarheid” **voor** Hem te leven en te werken. Dat is begrijpelijk, en gewoonlijk worden bekeerlingen daartoe aangespoord; maar dan ervaren we dat het feit van onze redding, hoe waardevol ook, op zichzelf een onvoldoende basis is.

Wanneer we geleidelijk dieper onderwezen worden in de Schrift, groeien in de kennis van de Here Jezus, en geleerd hebben dat we zijn verzoend met God, aangenomen in de Geliefde, volmaakt in Hem en voor eeuwig geborgen in Hem, dan blijkt ook dat een onvoldoende grondslag te zijn om de Here te dienen naar Zijn wil. Er is meer nodig. **Onze pogingen** om voor God te leven op basis van deze waarheden, leiden tot mislukking. Het is goed, dat we ons dit bij voortdurend bewust zijn, want de Here laat mislukkingen in ons leven toe, om een roep tot Hem om bevrijding teweeg te brengen, telkens opnieuw.

Dan gaat de Heilige Geest waarheden openbaren, die ons zullen bevrijden van de heerschappij der zonde (Romeinen 5:21). De Here Jezus heeft beloofd: “Gij zult de waarheid verstaan en de waarheid zal u vrijmaken” (Johannes 8:32).

Niet de algemene waarheden uit het Woord, hoe belangrijk die ook zijn, kunnen ons in deze vrijheid brengen; dat kan alleen door een zeer bepaalde waarheid.

In het boek Romeinen wordt niets gezegd over groei voordat het vraagstuk van de rechtvaardigheid volledig is behandeld. Tot het midden van hoofdstuk vijf is het onderwerp rechtvaardigmaking van zonden, gebaseerd op het plaatsvervangend werk van de Here Jezus. Nu is er geen veroordeling meer en we zijn wedergeboren; maar deze waarheid is niet voldoende om geestelijk volwassen te worden. Na Romeinen 5:11 begint de Schrift te spreken van de rechtvaardiging van **leven** (vs. 17, 18) en in het leven heersen; dat is een leven, waarin de Here Jezus geopenbaard wordt.

Het is belangrijk op te merken, dat in de hoofdstukken 1 tot 5 God een redmiddel biedt voor de **straf** der zonde, terwijl de hoofdstukken 6 tot 8 Gods antwoord zijn op de **macht** der zonde. Het **bloed** schenkt vergeving, het **kruis** maakt mij, zondaar, vrij van de zonde zelf. Het **plaatsvervangend** sterven van de Here Jezus bracht ons leven en eeuwig behoud; het feit dat wij **met Hem gekruisigd** zijn, brengt mee, dat wij hier en nu delen in Zijn overwinnend opstandingsleven. “Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed” (Johannes 10:10).

De oproep om zich te vereenzelvigen met Christus in Zijn dood, is in het bijzonder gericht tot degenen, die weten gevangen te zijn, die overheerst worden door hun eigen oude natuur, die daar niet tegenop kunnen, die daardoor ontmoedigd worden, verslagen, en die gaan twifelen en zelfs neerslachtig worden. Wie tevergeefs geworsteld heeft, is voorbereid om Gods voorziening in Romeinen 6-8 te ontdekken en te aanvaarden. Dit zijn degenen, die in de praktijk hebben ervaren, dat het leven, dat uit henzelf is, ons menselijk leven, hopeloos faalt en altijd zal falen.

Deze wetenschap maakt een gelovige rijp voor het inzicht, dat zijn “oude mens” in de Here Jezus reeds gekruisigd is (Romeinen 6:6). Dit is het Evangelie voor de christenen! Onze Heiland genas ons niet alleen van de gevolgen van de kwaal, Hij rekende af met de kwaal zelf, Hij tastte de wortels aan. Hij droeg onze schuld; Hij nam ons ook mee in Zijn dood om het zondige zelfleven weg te doen.

Onze hemelse Vader laat ons in de diepte komen, waar de verwerpelijkheid van ons “ik” duidelijk wordt. Dan richt Hij onze blik omhoog, waar we Christus zien, Die ons leven is. Gods weg gaat via het kruis, dat kan niet listig omzeild worden. Het is nutteloos te proberen langs een andere weg op te klimmen. Alleen Gods waarheid, op Gods wijze toegepast door Gods Geest, maakt ons vrij. Vrijheid vinden we “in Christus”.

De Heilige Geest weet welke weg voor ieder persoonlijk nodig is om te leren, dat het “ik” niets anders verdient dan de dood en dat de Here Jezus zijn leven is. Er zou meer dan een mensenleeftijd nodig zijn om alle diepten van ons zelfleven te leren zien; de eeuwigheid is niet genoeg om de volle heerlijkheid van het leven van de Here Jezus te kennen. Met veel geduld laat de Here God ons voldoende zien van ons eigen leven om ons open te maken voor het leven van Christus.

Door het werk van het kruis heeft onze hemelse Vader ons niet alleen “aangenomen in de Geliefde” (Efeziërs 1:6), Hij heeft ons ook “volmaakt in Hem” (Kolossenzen 2:10). Het is nodig in Hem te **blijven**, in Hem, Die ons levend gemaakt heeft; Die ons leven is. Hij is de ware bron van ons christenleven. In Hem mogen wij rusten, met Hem gemeenschap hebben, en in Hem groeien.

Waar is de Here Jezus nu? Hij is opgewekt en gezet aan de rechterhand des Vaders (Efeziërs 1:20-21).

Wanneer een christen ziet dat hij met Christus gestorven is, kan hij ook verstaan dat hij met Christus is opgewekt (Romeinen 6:4-11). Zo kan geloof dat door Gods Geest verlicht is, zonder inspanning volgen, want nu zien wij onszelf daar, waar wij aldoor reeds waren: “Want gij zijt gestorven (op Golgotha, tot het oude zelfleven), en uw leven (de nieuwe schepping, mede opgewekt in Zijn opstanding) is verborgen met Christus in God” (Kolossenzen 3:3).

Zo kunnen wij in nieuwheid des levens wandelen (Romeinen 6:4). Alleen wanneer de Heilige Geest ons onze eenheid met Christus openbaart, kunnen we het daarvoor houden, dat we nu Gode levend

zijn in Christus Jezus, onze Here (Romeinen 6:11). Zo worden we bepaald bij de Bron van ons leven. Bij de Bron leren we rusten... en blijven in Christus!

Hoofdstuk 3

In tegenstelling tot de gewoonte om onszelf op te werken naar een hoger plan, mogen wij onszelf in de dood geven en het leven van de Here Jezus ontvangen en vanuit Hem de omstandigheden hier op aarde zien en zo Hem dienen. Hoe getrouw en geduldig is de Heilige Geest, als Hij steeds dieper doorwerkt in het leven van een christen. Hij past het kruis toe en Hij deelt het leven van Christus mee.

De Here Jezus zei van de dienst van de Heilige Geest in het leven van de gelovige: “Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal uit het Mijne nemen en het u verkondigen” (Johannes 16:14).

Hij openbaart niet alleen de Schriftuurlijke waarheden over Christus en het kruis, maar Hij brengt ons tevens in de werkelijkheid daarvan.

We kennen verschillende fasen in ons geestelijk leven:

Bewogen door liefde tot Christus

Wie pas tot Christus is gekomen begint voor de Heiland te leven en Hem met heel zijn hart te dienen. “Hij gaf alles voor mij, het minste wat ik kan doen, is ook alles voor Hem te geven”. Het motief is goed maar de basis verkeerd. De beweegreden is dankbaarheid voor de verlossing van onze schuld, maar wat in beweging gebracht wordt, zijn de kracht en de vermogens van het ziele-leven. Wij zien immers nog niet, dat God het zelf-leven op Golgotha veroordeeld en gekruisigd heeft. Daar aan het kruis is in Christus ons leven “in Adam” tot een einde gebracht en is het leven “in Christus” begonnen (2 Korinthiërs 5:17).

We bedoelen het wel goed en proberen ons nuttig te maken, maar we verstaan nog niet: “Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij. Want ieder die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen” (Lukas 9:23, 24).

De Heilige Geest poogt duidelijk te maken dat in mij (dat is in mijn vlees) geen goed woont (Romeinen 7:18). Dit gaan we soms na geruime tijd pas duidelijk zien. Christus wordt meer en meer centraal in plaats van het zelfleven - niet meer ik, maar Christus.

Bewogen door het haten van het vlees.

Door strijd en nood gaan we er na een bepaalde tijd iets van zien wat voor een vijand het zelf-leven is en wordt dit onze tegenstander.

“Maar wie zijn leven haat in deze wereld zal het bewaren ten eeuwigen leven” (Johannes 12:25).

In plaats van te strijden, gaan we tot de Here Jezus Christus. Hij nam immers onze Adamsnatuur met Zich mee in Zijn dood, om deze zijn kracht te ontnemen. “Maar ik moge er voor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus, door Wien de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld” (Galaten 6:14).

Als wij dagelijks het kruis leren aanvaarden en we ons richten tot de Here Jezus, Die ons leven is, wordt Hij dierbaarder voor ons en werkt de Heilige Geest in ons hart om de Here Jezus te openbaren: Het gelijkvormig maken aan het beeld van Christus. “En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid als van des Heeren Geest” (2 Korinthiërs 3:18).

Door het geloof

“Immers door den Here Die Geest is”. Het is de Heilige Geest Die ons leert en helpt om voortdurend het oude leven in de dood te geven, en Die ons tot de Here Jezus trekt. Want gij zijt gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. (Kolossenzen 3:3).

Zo verricht de Heilige Geest Zijn tweeledige dienst aan ons: aan de ene kant helpt Hij ons de kruisdood voor ons zelf-leven aanvaardden. Hij leert ons de werken, de daden en het bedenken van het vlees meer en meer in de dood te geven; dingen als bitterheid, humeurigheid, trots, geïrriteerdheid, twist, afgunst, zelfzucht, onenigheid, nijd en dergelijke.

Aan de andere kant geeft de Heilige Geest leven aan de nieuwe mens. Als wij in de dood van de Here Jezus leren rusten, gaat Zijn woord voor ons open en wordt Zijn gemeenschap voor ons kostbaarder en brengt de Heilige Geest in toenemende mate Zijn vrucht in ons voort: het leven van de Here Jezus in en door ons.

Werking van de dood

Zelfs in het nieuwe leven, het leven van het Lam in ons, werkt de dood als een dagelijks beginsel.

Deze “nieuwheid van leven” is een leven dat zich geeft, in tegenstelling tot het oude, zelf-behoudende leven. Zich offeren is de ware natuur van het nieuwe leven. “Zo werkt dan de dood in ons, doch het leven in u” (2 Korinthiërs 4:12).

Dit is het principe van de graankorrel, veel vrucht door te sterven. De Heilige Geest werkt dit principe uit in ons leven en onze dienst. Wat ook onze roeping mag zijn: “Indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij op zichzelf (één korrel, meer niet).

Maar indien zij sterft brengt zij veel vrucht voort” (Johannes 12:24).

Het leven van Jezus

De Geest van Christus werkt dit proces in het dagelijks leven in ons uit, “opdat ook het leven van Jezus zich in ons sterfelijk vlees openbare” (2 Korinthiërs 4:11). Doch onze Bron, onze Woonplaats, ons geloof is in de Here Jezus, Die in de troon is. De Geest heeft ons in Christus overgezet. (1 Johannes 1:3).

In deze afhankelijke geloofshouding nemen we toe in genade en gaat Hij ons gebruiken voor Zijn heerlijkheid in deze donkere wereld.

Onze bronnen zijn in de Here Jezus en wij mogen voor de nood van de zielen om ons heen voortdurend uit Hem putten.

Er is veel in ons en om ons heen in deze wereld, wat ons bij Hem vandaan wil trekken, maar ons leven is met Christus verborgen in God. (Kolossenzen 3:3).

Het is de Geest van God Die ons het leven van de Here Jezus wil mededelen, als wij al het andere prijs geven.

“Krachtens dien wil zijn wij eens voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus... Deze echter is, na één offer voor de zonde te hebben gebracht, voor altijd gezeten aan de rechterhand van God... Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, Zijn vlees...” (Hebreeën 10:10, 12, 19-20).

Niet onszelf opwerken of ons inspannen uit dankbaarheid, maar achter Hem komen en onszelf verloochenen. Dan gaan we zien dat er geen goed in ons woont en leren we ons “ik”, dat wij voorheen liefhadden en beschermden, haten en gaan we tot de Here Jezus voor bevrijding in Zijn dood.

Het is de Heilige Geest in ons, Die ons helpt het kruis te aanvaardden voor alles van de oude mens; en Die in ons door het aanschouwen van de Here Jezus, Zijn beeld en Zijn vrucht openbaart en Die ons leert voor de broeders het leven neer te leggen.

Het is een grote genade van God als ons afhankelijk zijn van de Here Jezus in ons leven van iedere dag, toeneemt. Hij is immers onze Bewaarder van al het kwaad in en om ons, en onze Toevlucht, ons Leven verborgen in God!

Hoofdstuk 4

De tegenstelling

Niet door de wet, maar door de genade; niet ik maar Christus. De spiegel der wet die de mens wordt voorgehouden **veroordeelt** de nog levende oude mens, terwijl volgens Romeinen 8 de wet van de Geest des levens in Christus Jezus ons **vrijmaakt**, vrij van de wet der zonde en des doods.

Vereenzelviging met Christus betekent aan de ene kant **dood** voor de oude natuur en aan de andere kant **leven** voor de nieuwe natuur. Door de Heilige Geest kunnen wij het zelf-leven en zijn zondige werkingen in de dood van de Here Jezus geven zodat Hij het nieuwe leven met zijn vruchten in ons moge openbaren.

Geestelijke groei betekent niet dat er van onze kant inspanning moet zijn, want de inwonende Geest werkt het leven van de Here Jezus in ons. Strijden tegen ons **zelf-leven** helpt ook niet, want de Heilige Geest past het aan het kruis volbrachte werk toe op de zonde, die in ons werkt, als wij onze zondigheid erkennen en in de dood overgeven.

De gelovige die met de praktische toepassing van het kruis onbekend is kan niet anders dan proberen de wet te houden als een regel om naar te leven, haar verboden voor het oude leven en haar geboden voor het nieuwe leven.

De Schrift leert ons dat de Heilige Geest - de Geest des levens in Christus Jezus - het leven van de Here Jezus aan de christen mededeelt; de wet kan dat niet bewerken. "Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn door Jezus Christus geworden" (Johannes 1:17).

Rechtvaardigmaking

Wij moeten dankbaar zijn voor de gedegen basis die door bepaalde kerken gelegd is inzake de rechtvaardigmaking van de gelovige.

Ook is het geloof in de inspiratie van het Woord van God een kostbaar goed, dat de eeuwen door getrouw bewaard is geworden door mannen Gods. Menselijk gesproken is de basis van genade waarop wij vandaag gefundeerd zijn verschuldigd aan het inzicht en de zuiverheid en trouw van verschillende Godsmannen door de eeuwen heen.

Heiliging

In verband met de rechtvaardigmaking door het geloof kunnen wij dankbaar zijn voor wat er Bijbels wordt verkondigd. Wat de heiligmaking betreft, is er een leemte in het onderwijs. Plaatsvervanging wordt zuiver verkondigd, maar de vereenzelviging - dood voor de wet en voor de zonde en leven in Christus, wordt helaas te weinig ervaren en verkondigd. In het algemeen faalt het christendom in het onderscheiden van wat heiliging is.

Vele christenen zien en aanvaarden daarom niet dat zij met Christus zijn gestorven en in Christus levend zijn tot God. Bijgevolg zijt gij dood voor de wet door het lichaam van Christus om het eigendom te worden van een ander, van Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij Gode vrucht zouden dragen" (Romeinen 7:4).

Wij zijn inderdaad in de Here Jezus tot het oude leven gestorven en nu levend in Hem om zo vrucht voort te brengen - de vrucht van de Geest, in tegenstelling tot de werken der wet. Helaas wordt dit niet door alle theologen gezien. Hier volgen enkele uitspraken:

Arthur Pink

"Is de discipel boven zijn Meester, de dienstknecht meerder dan zijn Heer? Christus werd geboren onder de wet (Galaten 4:4) en leefde daaraan volkomen onderworpen, en heeft ons een voorbeeld nagelaten dat wij "Zijn voetstappen zouden volgen" (1 Petrus 2:21).! Alleen door een liefhebbend vrezende en gehoorzamen der wet zullen wij ervan weerhouden worden te zondigen. Er is een onophoudelijke strijd tussen vlees en Geest, elk brengt iets aan invloed in, zodat het klagen zich met de christelijke liederen vermengt. De gelovige bevindt zich afwisselend tussen het God-danken voor

bevrijding van verzoeking en het berouwvol belijden van een betreuenswaardig toegeven aan verzoeking. Dikwijls komt hij er toe om uit te roepen: “Ik ellendig mens” (Romeinen 7:24). Dit is de 25-jarige ervaring van de schrijver geweest en is het nog steeds”. (*The Doctrine of Sanctification*, pg. 71, 121).

H. Bonar

“Verlossing vormt een nieuwe verplichting tot het houden van de wet, zoals zij ons er ook toe in staat stelt. Ja, Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, maar niet van de wet zelf; want dat zou ons een Goddelijke beheersing en leiding doen verliezen en ons losmaken van dat wat heilig, rechtvaardig en goed is” (*Gods way of Holyness*, pag. 81, 83).

William Kelly

Elke gelovige ontvangt van God leven uit de dood om vrucht voort te brengen. De wet houdt zich uitsluitend met een mens bezig zolang hij leeft, niet nadat hij gestorven is. “Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God”.

Dit hangt niet af van een dieper inzicht of een weg van ingebeelde volmaaktheid. Wij beginnen met: Ik ben verenigd met Christus in Zijn dood en opstanding. Door mijn toestand is de volmaakte wet krachteloos. Ik heb, na alle inspanningen te hebben losgelaten, mij in de dood van de Here Jezus laten zinken, ik ben in Hem gestorven en opgestaan en geef mij over aan God als één die van de dood levend geworden is.

De Bijbel leert ons dat de wet van God, hoe goed en heilig en volmaakt die ook is, door de zonde totaal krachteloos is om te rechtvaardigen en te heiligen. De wet kan op geen enkele wijze de oude natuur verbeteren en is ook geen regel voor het nieuwe leven. De oude mens wordt door de wet veroordeeld en behoort in het graf en de nieuwe mens leeft uit Christus.

De nieuwe schepping leeft uit een andere Bron en brengt van daaruit voort wat liefelijk en aangenaam is voor God - Christus is ons leven, dat door de werking van de Heilige Geest in ons gerealiseerd wordt”. (*Galatians*, p. 125,137).

C. I. Scofield

“Velen van ons zijn teruggekeerd onder de invloed van het Galatisme (wetticisme). De theologie is hiervan doortrokken, waardoor noch de wet noch de genade hun bepaalde plaats in het plan van God wordt gegeven. Dan is de wet niet langer, zoals God bedoelt, een bediening des doods (2 Kor. 3:7), van vloek (Galaten 3:10) en van overtuiging van zonde (Romeinen 3:19), omdat men de mensen gaat leren de wet te onderhouden en dat we dit met Gods hulp zouden kunnen.

In die leringen missen we ook de openbaring van het kruis, zodat wij geen -bevrijding van de heerschappij van de zonde kennen en onder de wet blijven als een regel om naar te leven. Romeinen 6:14 zegt zo duidelijk: “De zonde zal geen heerschappij over u hebben, want gij zijt **niet** onder de wet maar onder de **genade**”.

Dat de wet - het Woord Gods - een functie heeft in het proces van onze redding en bevrijding is duidelijk. “Want zonder de wet had ik ook niet geweten dat de begeerlijkheid zonde is”. Velen zullen kunnen getuigen dat de wet, door de Heilige Geest gebruikt, hen van zonde overtuigd heeft en in hen nooddrift en behoefte aan verlossing heeft gewerkt.

“Maar toen het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven”. De eisen van God, onze Schepper en Verlosser, hebben door het levende Woord en door de Wet altijd een veroordelende werking op onze oude natuur. Zo worden we altijd opnieuw naar het kruis geleid om Zijn dood als onze dood te aanvaarden, bevrijd te worden van het oordeel der wet, en tegelijkertijd het leven van de Here Jezus te ontvangen.

Lees van Miles Stanford ook:

- “De nieuwe geboorte uitgelegd”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/nieuweGeboorte.pdf>
- “Voorwaarden voor vervulling met de H. Geest”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Condition-Stanford.pdf>
- “Grondbeginselen voor geestelijke groei”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Green-Letters.pdf>
- “Gods doel met de gelovige”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/doelStanford.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm